

1735.

1. Brückensloch. J. Paullus : De obligationibus et actionibus, illarum natura, ei, potestate aliquae effectu cum ex placitis iuriis civitatis, sive ex principiis iuris naturae et gentium.
2. Fuchs, Hermann Paulus : De eo, quod iustum est circa punctum honoris usq; cum point d'honneur.
3. Luzzetti, Iacobus Michael : De iustitia, senectute hominum universali ad actionem felicitatem
4. Fuchs, Hermann Paulus : De pacto reservati dominii in ratione usq; ad pretii residui solutionem, ejusque effectibus invencionibus in concuso potissimum certorum.
5. Reinhartius, Tobias Jacob, Facult. iuris nice decanus : ut... Dissertationem in eis (Christiani Gottlieb Schmitz) iunctate.
6. Reinhartius, Tobias Jacob, Facult. iuris nice decanus : ut... Dissertationem in eis ... (Christianus Schmitz) iunctate

1. Reinhardt, Tobias Tacit., Facult. iuris decanus 15
 ... et Invertationem inay (Gnigeln. Hennerickmann)
 invitata.
8. Reinhardt, Tobias Tacit.: De qualitate actionum et 16
 receptionum in processu executionis.
9. Reinhardt, Tobias Tacit.: De testamento imperfecto
 perfectum insimulante. 17
10. Schm, Christian Gallus: De venia actatis
11. Fuchs, Hermann Faustus: De raro ac exiguo usu 18
 processus postoriori orationis, per sententiam
 in summarissimum latum reservati.
12. Schorckius, Hieronymus Fridericus: De eo, quod honestam, 19
 justum et decorum artifice defensionem inquisiti:
13. Schaeles, Christianus: De eo, quod circa expensas 20
 iugitationis et criminalis justum est.
14. Simon, Antonius Henricus: De jure consuetudinario

15. Stahlius, Ivo Joannes: Dissertation in my. medica,
sistens idem nosologiam sive morborum, quos in se
ipso expertus est, narrationem.
16. Steltze, Frider. Leibnitz: De mariti obsecrati in huius
uxoris ubi competebis ususfructus renunciations,
quatenus valeat?
17. Strocker, Cons. Wilhelm: De causis, quae mortuum
ab ususfructu bonorum uxoris excludant?
18. Strocker, Cons. Wilhelm: De proactoris bellici, quae
vulgo amictorem vocant, officio in causis crimi-
nibus.
19. Strocker, Cons. Wilhelm: De advocate praevaricatore.
20. Strocker, Cons. Wilhelm: Simulatio in my. forensi et
legem Pompejiam de percussione.
- 21st. Strocker, Cons. Wilhelm: De fide et legalitate
medici in investiganda vultus lethabilitate

2 Decemb 1735 - 1756.

22. Strocker, Cas. Wilhelmus: De nullitate alienacionis
hereditatis absentis ante tempus legitimum a cara-
tore factual.
23. ¹₂. Strocker, Cas. Wilhelmus: De fideicommisso et
clausile: quicquid post mortem superfuerit, delecto.
2. Iunil. 1733 - 1753.
24. Skret, Dr. Philippus, Facult. iuris Rer. decanus (ad orationem
litionem in my (Iovinus Gottlieb. Baum) iuritat.
25. Skret, Dr. Philippus, Facult. iuris Rer. decanus:
ad orationem in my (Christianus Gottlieb. Wallpuc)
iuritat.
26. Skret, Dr. Philippus, Facult. iuris Rer. decanus.
ad orationem in my (Christianus Jacobus Leberecht
Goedelius) iuritat.
27. Fisch, Hermann Paulus: De absorventia statutorum
municipalium in municipiis non probanda.

1735,7

7

ALMÆ ACADEMIÆ ERFVRTH.
RECTOR

JAM

FACVLTATIS JVRIDICÆ
DECANVS,

TOBIAS JACOB
REINHARTH,

JCTVS, RELIQVA,
AD AVDIENDAM
LECTIONEM CVRSORIAM
ad L. 4. Qui test. fac. poss.

ET

DISSERTATIONEM IN AVGVRALEM
AD DIEM XXVIII. APRILIS MDCCXXXV.

LECTOREM BENEVOLVM
HVMANISSIME INVITAT.

ERFORDIAE,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

Q. D. B. V.

MUltum favoris testamentariae successioni in Jure deberi, eamque legitimam seu quae ab intestato fieri dicitur, adeo preferendam esse, ut quamvis de testamenti valore ex circumstantiis occurrentibus animus judicis harrere incipiat, nihil obsecus in dubio pro ejus conservatione magis, quam destruictione & annullatione, ad impediendam causam intestati, pronunciare debeat, communis fere omnium Doctorum praeceps quoque Pragmaticorum est sententia, quos inter prater coeteros vel ad solum MANTICAM provocasse sufficit, qui *tr. de Conject. ult. vol. L. II. Tit. 15.* ex instituto hoc assertum evincere ac variis rationibus juris civilis & canonici textibus corroborare conatus est. Sane, si ex solis juris Naturae & rectae rationis principiis res aestimatur, nihil expeditius est, quam successionis testamentariae majorem longe favorem esse & prærogativam, quam ab intestato successionis. Utriusque quidem verum & unicum fundamentum est voluntas defuncti, quam si demas, aequale jus cuilibet facile competit extraneo; At vero cum successio ab intestato voluntate defuncti nitatur tantum tacita, successio vero testamentaria voluntate ejus-

* 2

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

ejusdem expressa, illam huic ex merito cedere debere,
atque in dubio pro iis, quibus aliquid testato relictum,
contra eos, qui causam intestati obtendunt, inter-
pretationem faciendam esse, sua sponte consequitur.
Quamvis autem diffiteri haud liceat, ex Legibus Ro-
manis, quos MANTICA, quem modo laudavi, adduxit,
eundem testamentorum apparere favorem, postquam
scilicet **LEGE DECEMVIRALI**, cautum fuerat: *Pater*
familias uti legasset super pecunia tutelave suæ rei, ita jus
clo; atque adeo JCTUS POMPONIVS, in L. 120. ff. de
Verb. Signif. expressè asseruerit: *His verbis latissimam pote-*
statem tributam videri & heredis instituendi, & legata ac
libertatis dandi, tutelas quoque constituendi; Ut ut,
quoque hic ipse testamentorum favor, ut vel ex
aliis innumeris exemplis unum saltem in medium
proferam, ex Juris Civilis Regulâ, quam idem
POMPONIVS in L. 7. ff. de Reg. Jur. proponit:
Quod nemo paganus pro parte testatus & pro parte intesta-
tus decedere queat, eo se exerat luculentius, quo inde
constat: causam testati absorbere causam intestati, et
iams expressis tabularum testamenti verbis constet,
testatorem voluisse, heredem non tam in universâ ejus
bona, quam in partem tantum nominatain, in reli-
quam vero heredes legitimos succedere debere; Nihil-
lo tamen minus haud levia prostant argumenta, ex
quibus testamentorum odium potius elucefecit, quam
favor supra assertus eximius, ita, ut haud raro vel ipsi
Romani successioni ab intestato magis, quam testamen-
tariæ favisse videantur. Primis quippe temporibus
ad excludendos proximos, qui Lege vocabantur,
Romæ, testamentorum factiones, calatis tantum
Comitis, coram convocato populo, indulgebantur.
Hic modus testandi suminâ cum difficultate erat
conventus, cum sic binis saltem in anno vicibus
testamenta condi potuerint, ac præterea non hæres tan-
tum institutus, sed quoque uniuscujusque divitiarum
&

& possessionum determinata series toti populo innotuerat. Hanc itaque ipsam testandi formam difficilem ad refrenandam successionis testamentariae licentiam in *LL.* XII. tabb. indultam in favorem heredum legitimorum inductam fuisse non sine ratione opinatur *GVNDLINGIVS* in *Discurs. ad Inst. p. 218. sequ.* Nec aliud de privata testandi ratione, quæ fiebat per *es* & *libram*, & quæ dein in ejus locum à Prætore surrogata fuit, & coram septem testibus, imagine populi, confici poterat, dicendum esse docuit *BYNCKERRHOEK Obs. L. 2. C. 2.* Ad quid vero quæso tam inextricabiles solennitates adeo sollicite prescriptæ? ad quid tot recensiones personarum, à testamentatione tam activâ quam passiva ac testimonio exclusarum aliter spectat, quam ut magis romani favere voluerint successioni legitimæ, quam testamentarie? de quare fusius differuit *B. THOMASIVS Dissert. de sensu Legis Decemvirali testamentaria pertot.* addique insuper postulant *L. 2. pr. de Bon. poss. secund. tabb. & L. 2. ff. de injus. rupr. & irrit. test. cum L. 2. §. 3. C. test. quemadm. aper.* ubi per exempla, ea, quæ dixi, satis confirmata videri queunt. Neque testamenta apud Germanos olim favorem habere potuisse testis, est *TACITVS*, qui *tr. de moribus Germanorum* referit: *De bonis testari licet, sed si liberi extarent, ad intestati patris hereditatem admittabantur, si minus, proximiiores propinquui.* Sed quid de testamentorum favore, postquam illa succedendi ratio in Germaniam transiit, dicendum? Ait quidem *SCHILTERVS Ex. ad ff. IX. §. 9.* quod majores nostri testamenta cum sua ratione & favore receperint; sed cum huncce favorem nec apud ipsos Romanos universalem fuisse & constantem supra ostensum, nec in nostris foris majorem prærogativam testamenta præ successione legitima mereri manifestum est, cuius observationis usus practicus in eo consistit, ut si forsitan Lege provinciali vel statuto municipaliter testandi libertas arctioribus limitibus circumscripta sit, sub prætextu favoris testamentarii licentiore inter-

pretatione in odium heredum ab intestato illud statutum intervertere & illudere nec parti nec judici liceat, prout recte responderunt JCti Helmstadienses apud LEYSERVM Med. ad ff. Spec. 351.

CLARISSIMVS ATQVE DOCTISSIMVS
Jurium Candidatus,

DN. GVILIELM. HENRICVS
HICKMANNVS,

occasione L. 4. ff. *Qui Testam. fac. poss.* enucleatus hanc materiam in Lectione Cursoriâ prosequetur, cuius natum & studiorum cum laude transactorum rationem nunc exponam. Scilicet Patriam nactus est Varsicia urbem principem Plaviam, qua anno hujus seculi decimo primam adspicere lucem eidem contigit, Parentibus honestissimis, Patre quidem, Viro Prænobili & Consultissimo Dn. ADAMO HENRICO HICKMANNO, in ipsa Plaviensium civitate quondam Praefecto meritissimo, modo pie defuncto, Matrem vero adhuc superstitem adhuc filiali honore & obsequio prosequitur, CHRISTIANAM DOROTHEAM, foeminam exquisitissimis sequioris sexus virtutibus ornatam, Viri quondam Excellentissimi & Consultissimi CHRISTIANI WILHELMI GRAJI, Reg. Pol. & Elect. Saxonie respective Consiliarii & in eadem urbe primarii praefecti filiam. In prima adolescentia curæ privatorum informatorum fuit concreditus, a quibus fundamenta fidei non minus, quam prima literarum elementa summo cum fructu hausit. His imbutus primo Gymnasium, quod in patriâ floret urbe adiit, ibique tunc Scholæ Rectore H. BIRCKHANIO moderante literarum humaniorum rudimenta didicit, imprimis vero M. IRMISCHI, Correctoris tunc munia gerentis instructionem sedulam vene-

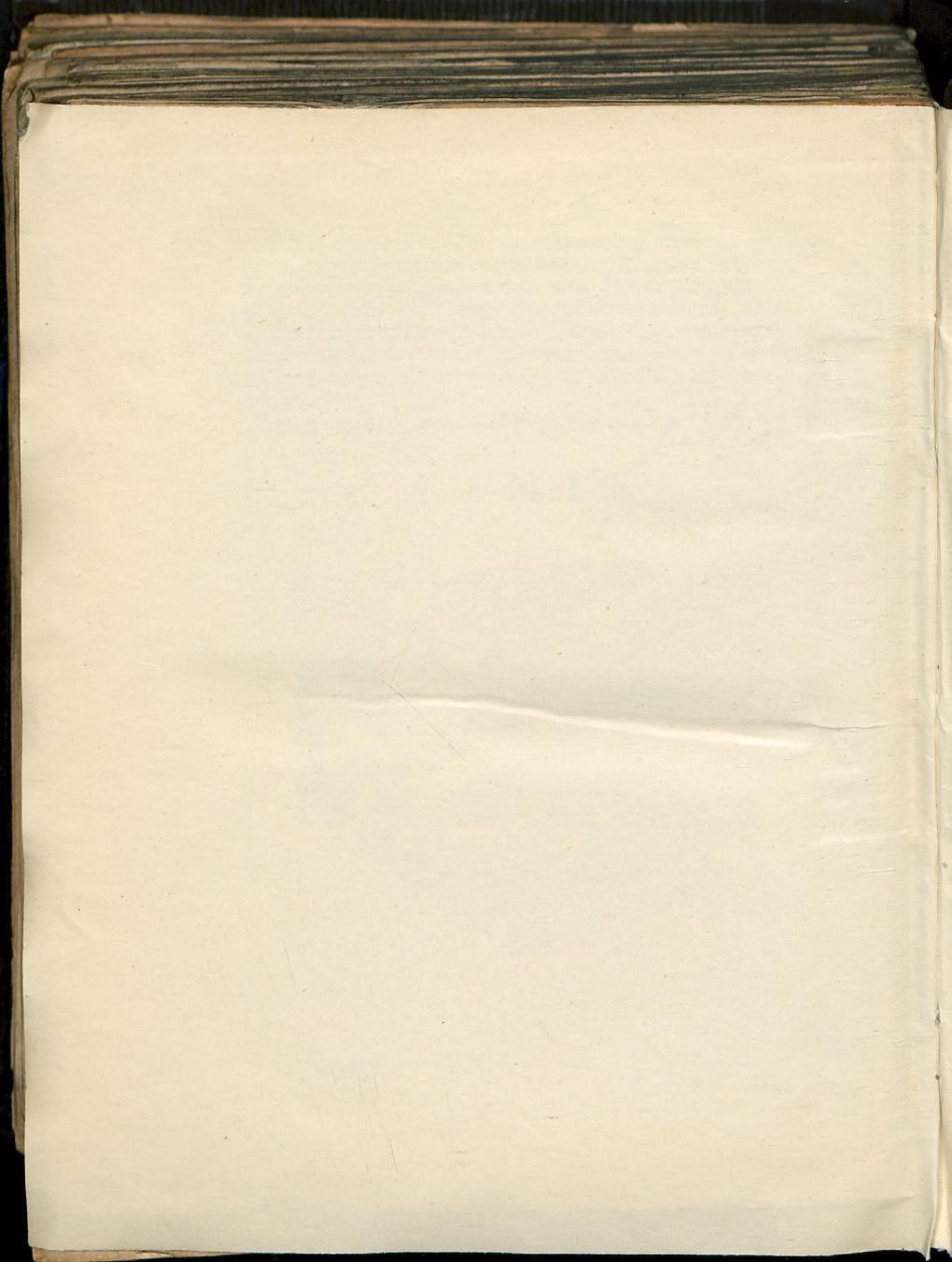
Veneratur atque informationem. Literis humanioribus probe sic instructus & confarcinatus anno 1729. in celeberrimam, quæ ad Salam est, translatus musarum sedem, & Viro Magnifico WILHELMO HIERON. BRÜCKNERO fasces tunc academicos gerente studiosorum albo fuit insertus. At ne illotis quasi manibus ad Themidos, cui studia sua destinaverat, sacra se conferret Nostræ, Philosophiam cum Jurisprudentia conjungendam ratus, præter publica clarissimorum, quibus Jenensis alma abundat, Philosophorum Collegia, imprimis Professoris celeberrimi M. KOEHLERI scholas frequentavit sedulus; Positis hisce fundamentis cum Deo studium aggressus est juridicum, jurisque doctrinam ex Excellentissimorum atque Consultissimorum Doctorum, B. CASP. ACHAT. BECKII quem nunc quidem adhuc lugent Musæ, & jo. WILHELMI DITHMARI, Ducum Saxonæ Consiliariorum & JCtorum eximiorum ore didicisse gloriatur. Postea Jenæ valedicens Lipsiam poliendorum adhuc atque magis magisque perficiendorum juris studiorum causa se contulit. Maxime ibi illustris Viri MICH. HENR. GRIENERI, Jcti consumatissimi & cuius fama omnem fere Europam penetravit, ut & Praæclarissimi D. MÜLLERI nec non D. SCHIRSMIDII collegia publica & privata frequentavit. Præprimis vero D. GEORG. ANDR. JOACHIMI solidissimis doctrinis privataque consuetudine multum se profecisse depraedat publice. Hisce studiis ita, quantum in Academiis licuit, egregio cum successu absolutis, nostrum accessit Ordinem Juridicum, ac ut supremi honores Academicci, præstitis prius consuetis speciminibus exantlatoque examine rigoroso, eidem conferantur, qua solet modellâ, petiti; Cui honesto desiderio annuentes diem examini præstituimus, textusque ex utroque Jure resolvendos eidem communivimus; Ubi talem undique, qualem expectavimus, se nobis exhibuit, ut cunctis suffragiis eidem Gradum
Docto-

Doctoralem conferendum decreverimus, huncque in
finem Cathedram publicam aperuerimus, ex quâ futu-
ro XXVIII. Mensis Aprilis ad dict. L. 4. ff. Qui tñst. fac.
posse succincte commentabitur, ac præterea meo sub
Praesidio

DE
**QUALITATE ACTIONUM
ET EXCEPTIONUM IN PROCES-
SU EXECUTIVO**

solemniter disputando cum dissentientibus in arenam
conscendet; ad quos actus Reverendiss. & Perilliustr. Dn.
PRO-CANCELLARIVS, reliquique Proceres & Cives
Academici, qua par est, observantiae testificatione invi-
tantur. PP. sub Sigillo Facult. Jurid. Erff. d. 24. April.
M DCC XXXV.

Ernst, Diss., 1935

ULB Halle
005 367 840

3

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Farbkarte #13

Green

Cyan

Blue

8
7
6
5
4
3
2
1
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Centimetres
Inches

ALMÆ ACADEMIÆ ERFFVRTH.
RECTOR

JAM

FACVLTATIS JVRIDICÆ
DECANVS,

**TOBIAS JACOB
REINHARTH,**

JCTVS, RELIQVA,
AD AVDIENDAM
LECTIONEM CVRSORIAM

ad L. 4. Qui test. fac. poss.
ET

DISSERTATIONEM INAVGVRALEM

AD DIEM XXVIII. APRILIS M DCC XXXV.

LECTOREM BENEVOLVM
HUMANISSIME INVITAT.

ERFORDIAE,

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

